

တရားမပထမအယူခံမှု

တရားရုံးချုပ်တရားသူကြီး ဦးကျော်ဝင်းရှေ့တွင်

ဒေါ်အေးအေးဟန်
(၎င်း၏အထွေထွေကိုယ်စားလှယ်စာရသူ
ဒေါ်စန်းစန်းနွယ်)
နှင့်
ဦးမျိုးအောင် *

+ ၂၀၁၀
စက်တင်ဘာလ
၁၇ ရက်

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၊ နည်း ၂ (၃) ပါပြဋ္ဌာန်းချက်
အရ တရားစွဲဆိုရန် အကြောင်းတစ်ရပ်တည်း၏
အဓိပ္ပာယ်။

အယူခံတရားလိုက အယူခံတရားပြိုင်အပေါ်
စွဲဆိုခဲ့ပြီးဖြစ်သော တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၆၉/၂၀၀၅
နှင့် ယခုစွဲဆိုသော တရားမကြီးမှုအမှတ် ၄၇၉/၂၀၀၉
တို့မှာ စွဲဆိုသည့်အမှုပုံစံ (form of suit)၊ တစ်နည်း
အားဖြင့် အမှုအမျိုးအစားချင်း တူညီမှု ရှိသော်လည်း
အချင်းဖြစ်ပွားသည့် ဝရန်မြေကွက်များမှာ အကွက်၊
ဦးပိုင်အမှတ်များ မတူညီသော သီးခြားဝရန်မြေ ၂
ကွက်ကို သီးခြားအချိန်များမှ သီးခြားကျူးကျော်ခြင်း

* ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ တရားမပထမအယူခံမှုအမှတ် ၁၀၆။
+ ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၄၇၉ တွင် ချမှတ်သော
၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ ဧပြီလ ၅ ရက်စွဲပါ မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၏
စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီကို အယူခံမှု။

ဒေါ်အေးအေးဟန်
(၎င်း၏အထွေထွေ
ကိုယ်စားလှယ်စာ

ရသူ
ဒေါ်စန်းစန်းဟန်)
နှင့်
ဦးမျိုးအောင်

သည် အမိန့် ၂ (၃) အရ တရားစွဲဆိုရန် အကြောင်း
တစ်ရပ်တည်းဟူသော စကားရပ်ဖြစ်သည်ဟုဆိုနိုင်
မဆိုနိုင်။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ အမှုနှစ်မှုအတွက် တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်းသည်
တစ်ခုတည်းဖြစ်ရန်အလို့ငှာ တောင်းဆိုသောအခွင့်အရေးကို
တရားလိုအားရစေသည့် အကြောင်းခြင်းရာများတူညီရမည့်အပြင်
တရားပြိုင်က ထိုအခွင့်အရေးကိုထိပါးခြင်းသည် ဆောင်ရွက်မှုတစ်ရပ်
တည်းမှ အနှစ်သာရအားဖြင့် ပေါ်ပေါက်ရမည်ဖြစ်သည်။

တရားလို၏မြေကွက် သီးခြားနေရာများတွင် သီးခြားအချိန်
များ၌ သီးခြားကျူးကျော်ခြင်းသည် ခြားနားသော တရားစွဲဆိုနိုင်ရန်
အကြောင်းများကို ပေါ်ပေါက်စေသည်။

သို့ဖြစ်ရာ ဤအမှုတွင် အယူခံတရားလိုကတောင်းဆိုသော
အခွင့်အရေးမှာ အကွက်အမှတ် (၇၈)၊ ဦးပိုင်အမှတ် (၃-ဃ) ဂရန်
မြေကွက်ဖြစ်ပြီး တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၆၉/၂၀၀၅ တွင် အယူခံ
တရားလိုကတောင်းဆိုခဲ့သော အခွင့်အရေးမှာ အကွက်အမှတ်
(၄၁၅/န/၁)၊ ဦးပိုင်အမှတ် (၁) ဂရန်မြေကွက်ဖြစ်သောကြောင့်
လည်းကောင်း၊ အယူခံတရားပြိုင်က ကျူးကျော်ရယူခဲ့သည့်ကာလ
များမှာလည်း ယခုအမှုတွင် ၂၀၀၁ ခုနှစ်ဟု အဆိုပြုထားခြင်းဖြစ်ပြီး
ယခင်တရားမကြီးမှုအမှတ် (၁၆၉/၂၀၀၅) တွင် ၂၀၀၂ ခုနှစ်ဖြစ်ခြင်း
ကြောင့်လည်းကောင်း တရားစွဲဆိုရန် အကြောင်းတစ်ရပ်တည်းဖြစ်
သည်ဟု မဆိုနိုင်ချေ။ ထို့ပြင် အယူခံတရားပြိုင်က ထိုအခွင့်အရေးကို
ထိပါးသည့်အချိန်မှာလည်း တူညီခြင်းမရှိသောကြောင့် တရားပြိုင်၏
ဆောင်ရွက်မှုတစ်ရပ်တည်းမှ တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်း ပေါ်ပေါက်

သည်ဟုလည်း ဆိုနိုင်မည်မဟုတ်ချေ။ ဤသို့ဆိုလျှင် ယခုတရားမကြီး
 မှုအမှတ် ၄၇၉/ ၂၀၀၉ တွင်စွဲဆိုသည့် အယူခံတရားလို၏ တောင်းဆို
 ပိုင်ခွင့်ကို ယခင်တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၆၉/ ၂၀၀၅ တွင်တစ်ပါတည်း
 တောင်းဆိုမှုမပြုခြင်းကြောင့် ဤအမှုစွဲဆိုခြင်းကို တရားမကျင့်ထုံး
 ဥပဒေအမိန့် ၂၊ နည်း ၂ နှင့် နည်း ၂ (၃) ပါပြဋ္ဌာန်းချက်များက
 ပိတ်ပင်ရန်အကြောင်းမရှိကြောင်း ကျွန်ုပ်သုံးသပ်ရသည်။

၂၀၁၀
 ဒေါ်အေးအေးဟန်
 (၎င်း၏အထွေထွေ
 ကိုယ်စားလှယ်စာ
 ရသူ
 ဒေါ်စန်းစန်းဟန်)
 နှင့်
 ဦးမျိုးအောင်

- အယူခံတရားလိုအတွက် - ဦးမြင့်အောင်
 တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ
- အယူခံတရားပြိုင်အတွက် - ဦးနီလင် (နီ) မင်းမင်းထွန်း
 တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ

မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၄၇၉/ ၂၀၀၉
 တွင် တရားလို ဒေါ်အေးအေးဟန် (၎င်း၏အထွေထွေကိုယ်စားလှယ်
 စာရသူ ဒေါ်စန်းစန်းဟန်)က အစ်ကိုဖြစ်သူ တရားပြိုင် ဦးမျိုးအောင်
 အပေါ် အချင်းဖြစ်မြေကွက်ပေါ်ရှိ အုတ်တံတိုင်းအစရှိသည့် အကာ
 အရံများနှင့် အဆောက်အဦများကို ဖျက်သိမ်းဖယ်ရှားပြီး မြေကွက်
 ကို ဂရန်မူရင်းနှင့်တကွ လက်ရောက်ရလိုမှုစွဲဆိုသည်။ မန္တလေးတိုင်း
 တရားရုံးက ပဏာမငြင်းချက်အပေါ် ဖြေဆိုချက်အရ တရားမကျင့်ထုံး
 ဥပဒေအမိန့် ၇၊ နည်း ၁၁ (က) အရ တရားလို၏အဆိုလွှာကို
 ပယ်ခဲ့သည်။ အဆိုပါ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီကို တရားလို ဒေါ်အေးအေးဟန်
 က ကျေနပ်မှုမရှိသဖြင့် ဤတရားမပထမအယူခံမှုကို တင်သွင်းသည်။

ဒေါ်အေးအေးဟန်
(၎င်း၏အထွေထွေ
ကိုယ်စားလှယ်စာ
ရသူ
ဒေါ်စန်းစန်းဟန်)
နှင့်
ဦးမျိုးအောင်

အဆိုလွှာတွင် မန္တလေးမြို့၊ အောင်မြေသာစံမြို့နယ်၊ မင်းတဲ
အီကင်းရပ်၊ အကွက်အမှတ် (၇၈)၊ ဦးပိုင်အမှတ် (၃-ဃ) ဂရန်မြေ
မှာ တရားလိုအမည်ပေါက် ဂရန်ရရှိခဲ့ကြောင်း၊ ဂရန်အမည်ပေါက်
ပိုင်ဆိုင်သည့်နေ့မှစ၍ အဆိုပါမြေကွက်အပါအဝင် တရားလို၏ညီမ၊
အစ်မများဖြစ်ကြသော ဒေါ်စိုးစိုးဟန်၊ ဒေါ်သင်းသင်းဟန်နှင့်
ဒေါ်စန်းစန်းဟန်တို့ ဂရန်အမည်ပေါက်မြေကွက်များကိုပါ ကြည့်ရှု
စောင့်ရှောက်ပေးရန် အစ်ကိုဦးမျိုးအောင်ထံ အပ်နှံထားခဲ့ကြောင်း၊
အချင်းဖြစ်မြေကွက်၏ ဂရန်စာချုပ်မူရင်းအပါအဝင် စာချုပ်စာတမ်း
တို့ကို အစ်မဒေါ်စန်းစန်းဟန်က သိမ်းဆည်းထားရာမှ တရားပြိုင်က
တိတ်တဆိတ်ယူဆောင်သွားသဖြင့် ဂရန်စာချုပ်မူရင်းမှာ တရားပြိုင်၏
လက်ဝယ်ရောက်နေကြောင်း၊ တရားပြိုင်သည် ၂၀၀၁ ခုနှစ်တွင်
တရားလို၏မြေကွက်အပါအဝင် ညီအစ်မများဂရန်အမည်ပေါက်
မြေကွက်များကို ပိုင်ဆိုင်သူများ၏ သဘောတူခွင့်ပြုချက်မရှိဘဲ
အုတ်တံတိုင်းကာရံခြင်း၊ အဆောက်အဦ ဆောက်လုပ်ခြင်း၊ အစောင့်
ထားရှိခြင်းဖြင့် မတရားလက်ရောက် ရယူခဲ့ကြောင်း၊ တရားလိုအား
ဝင်ထွက်ကြည့်ရှုခွင့်ပင်မပေးတော့ကြောင်းကို ၂၀၀၅ ခုနှစ်တွင်
တရားလိုသိရှိခဲ့ရကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ တရားပြိုင်က အချင်းဖြစ်မြေကို
မတရားလက်ရောက်ရယူခဲ့သည့် ၂၀၀၁ ခုနှစ်မှစ၍ တရားစွဲရန်
အကြောင်းပေါ်ပေါက်၍ ကာလစည်းကမ်းသတ်အတွင်းကျရောက်
ကြောင်းဖြင့် အဆိုပြုစွဲဆိုသည်။

ချေလွှာတွင် တရားလိုက အချင်းဖြစ်ဂရန်မြေကို ဝယ်ယူ
ပိုင်ဆိုင်သည်ဟုဆိုသော်လည်း ဝယ်ယူသည့် အထောက်အထား
တင်ပြနိုင်ခြင်းမရှိဘဲ ဂရန်အမည်ပေါက်ခဲ့ခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း၊
အချင်းဖြစ်မြေကွက်ကို လန/၃၉ ချထားပေးသူထံမှ တရားပြိုင်က
ဝယ်ယူလက်ရှိဖြစ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ လူတစ်ဦးလျှင် မြေ (၀. ၅၀)

ကေကို ဂရန်ချထားပေးမည်ဟုသိရသဖြင့် ညီမများနှင့်တိုင်ပင်ရာ
 ၎င်းတို့အမည်ဖြင့် ဂရန်လျှောက်ထားပေးမည်ဟု သဘောတူ၍ ၎င်းတို့
 အမည်ဂရန်ပေါက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ တရားလိုနှင့်ညီမများက ၎င်းတို့
 ဂရန်အမည်ပေါက်မြေများကို အပ်နှံခဲ့ခြင်းမမှန်ကြောင်း၊ တရားပြိုင်
 သည် အချင်းဖြစ်မြေကွက်ကို လန/၃၉ ချထားပေးသူထံမှ
 ၂၈-၁၀-၉၀ နေ့တွင်ဝယ်ယူခဲ့ပြီး ထိုနေ့မှစ၍ လက်ရောက်ယူခဲ့
 ကြောင်း၊ တရားပြိုင်၏လက်ဝယ်တွင် စဉ်ဆက်မပြတ်ရှိခဲ့သောမြေ
 ဖြစ်ကြောင်း၊ တရားလိုသည် အချင်းဖြစ်မြေကို ဂရန်အမည်ပေါက်
 သော်လည်း တစ်ကြိမ်မျှလက်ရောက်ရခဲ့ခြင်းမရှိကြောင်း၊ တရားလို
 နှင့် တရားပြိုင်တို့ သဘောတူခဲ့သည့်ကတိအတိုင်း ဂရန်မူရင်းမှာ
 တရားပြိုင်၏ လက်ဝယ်ရောက်နေခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ တရားလိုအမည်
 ဂရန်မပေါက်မီကပင် တရားပြိုင်သည် အချင်းဖြစ်မြေကွက်များကို
 လက်ရှိရရှိခဲ့သူဖြစ်၍ အုတ်တံတိုင်းကာရံခြင်း၊ အဆောက်အဦ
 ဆောက်လုပ်ခြင်း၊ အစောင့်ထားရှိခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း၊ မန္တလေးတိုင်း
 တရားရုံး၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၆၉/၂၀၀၅ တွင် တရားလို
 ဒေါ်အေးအေးဟန်က တရားပြိုင် ဦးမျိုးအောင်အပေါ် အချင်းဖြစ်
 မြေကွက်ပေါ်ရှိ အုတ်တံတိုင်းအစရှိသည့် အကာအရံများနှင့်
 အဆောက်အဦများကို ဖျက်သိမ်းဖယ်ရှားပြီး ဂရန်မူရင်းနှင့်တကွ
 မြေကွက်များကို လက်ရောက်ရလိုမှုစွဲဆိုခဲ့ရာ ယခုအမှုနှင့် သီးခြား
 ပစ္စည်းများဖြစ်စေကာမူ အကြောင်းခြင်းရာများ တူညီနေသဖြင့် တရား
 စွဲရန် အကြောင်းတစ်ရပ်တည်းသာဖြစ်ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် တရားမ
 ကြီးမှုအမှတ် ၁၆၉/၂၀၀၅ တွင် တစ်ပါတည်းအရေးဆိုနိုင်ပါလျက်
 ချန်လှပ်ခဲ့သည့်ပစ္စည်းကို တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂ နည်း ၂
 အရ နောက်ထပ်တရားစွဲဆိုခြင်းကို ပိတ်ပင်ထားပြီးဖြစ်၍ ဤအမှု
 ကို စွဲဆိုခွင့်မရှိကြောင်း၊ တရားပြိုင်သည် ၂၈-၁၀-၉၀ နေ့မှစ၍

၂၀၁၀
 ဒေါ်အေးအေးဟန်
 (၎င်း၏အထွေထွေ
 ကိုယ်စားလှယ်စာ
 ရသူ
 ဒေါ်စန်းစန်းဟန်)
 နှင့်
 ဦးမျိုးအောင်

၂၀၁၀
ဒေါ်အေးအေးဟန်
(၎င်း၏အထွေထွေ
ကိုယ်စားလှယ်စာ
ရသူ
ဒေါ်စန်းစန်းဟန်)
နှင့်
ဦးမျိုးအောင်

လက်ရောက်ရခဲ့ခြင်းကြောင့် ၁၂ နှစ်ကျော် ဆန့်ကျင်လက်ရှိထား
ခြင်းဖြစ်၍ အမှုမှာ ကာလစည်းကမ်းသတ်ကျော်လွန်နေကြောင်း
ခုခံချေပသည်။

မန္တလေးတိုင်းတရားရုံးက ငြင်းချက် (၆) ရပ်အနက် အောက်ပါ
ငြင်းချက်အမှတ် (၄) နှင့် (၅) တို့ကို ပဏာမငြင်းချက်အဖြစ် ကြားနာ
၍ အဆိုလွှာကိုပယ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်-

- (၄) တရားလွှဲဆိုသောအမှုမှာ ကာလစည်းကမ်းသတ်ကျော်
လွန်လျက်ရှိသည်မှာ မှန်သလား၊
- (၅) တရားလိုသည် မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၊ တရားမကြီးမှု
အမှတ် ၁၆၉/၂၀၀၅ တွင် တစ်ပါတည်းအရေးဆိုနိုင်
ပါလျက် ချန်လှပ်ထားခဲ့သည့်ပစ္စည်းဖြစ်၍ တရားမ
ကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂ နည်း ၂ အရလည်းကောင်း၊
အမိန့် ၂ နည်း ၂ (၃) အရလည်းကောင်း နောက်ထပ်
တရားစွဲဆိုခြင်းကို ပိတ်ပင်ထားပြီးဖြစ်သည်မှာ မှန်
သလား။

အထက်ပါကာလစည်းကမ်းသတ်နှင့်သက်ဆိုင်သော ပဏာမ
ငြင်းချက်နှင့်ပတ်သက်၍ အဆိုအချေများအရ အကြောင်းခြင်းရာနှင့်
စပ်လျဉ်း၍ အငြင်းပွားလျက်ရှိနေသောကြောင့် နှစ်ဖက်သက်သေခံ
ချက်များရယူပြီးမှသာ ဆုံးဖြတ်မည်ဖြစ်ကြောင်း၊ တရားမကျင့်ထုံး
ဥပဒေအမိန့် ၂ နည်း ၂ နှင့်သက်ဆိုင်ရန် ယခင်အမှုနှင့် နောက်
အမှုသည် တရားစွဲဆိုနိုင်ရန် အကြောင်းတစ်ရပ်တည်းမှ ပေါ်ပေါက်
ရမည့်အပြင် အမှုသည်များလည်း တူညီရမည်ဟူသော အချက်နှစ်
ချက်နှင့် ညီညွတ်ရန်လိုကြောင်း၊ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၁၁၊
နည်း ၁ အရ တရားလို၏ဖြေဆိုချက်တွင် တရားမကြီးမှုအမှတ်
၁၆၉/၂၀၀၅ မှာ သီးခြားမြေကွက်ဖြစ်၍ သီးခြားအမှုစွဲဆိုခြင်းဖြစ်

သည်ဟု သာ ဖြေဆိုထားကြောင်း၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၆၉/၂၀၀၅ တွင် တရားလို ဒေါ်အေးအေးဟန်က တရားပြိုင် ဦးမျိုးအောင် အပေါ် အချင်းဖြစ်မြေကွက်များပေါ်ရှိ အုတ်တံတိုင်းအစရှိသည့် အကာအရံများနှင့် အဆောက်အဦများကို ဖျက်သိမ်းဖယ်ရှားပြီး ဝရန်စာချုပ်မူရင်းများနှင့်တကွ မြေကွက်များကို လက်ရောက်ရလို့မူ စွဲဆိုခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ယခုတရားမကြီးမှုအမှတ် ၄၇၉/၂၀၀၉ တွင်လည်း ထိုကဲ့သို့ပင် စွဲဆို ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ မရွှေ့မပြောင်းနိုင် သောပစ္စည်းကို လက်ရောက်ရလို့ကြောင်း စွဲဆိုသောအမှုတွင် တရားလိုအနေဖြင့် အချင်းဖြစ် ပစ္စည်းကို တရားဝင်ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း သို့မဟုတ် တရားမစွဲဆိုမီ (၁၂) နှစ်ကာလအတွင်း လက်ရှိဖြစ်ခဲ့ ကြောင်းတို့ကို သက်သေထင်ရှား ပြသရန်ဖြစ်ကြောင်း၊ တရားလို အနေဖြင့် ယခင်အမှုနှင့် ယခုအမှုတို့တွင် သက်သေပြရန်တာဝန်ရှိပုံ မှာ တူညီမှုရှိကြောင်း၊ ထိုသို့ဆိုလျှင် တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်းများကို တစ်မှုတည်းတွင် တစ်ပေါင်းတည်း စွဲဆိုရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၆၉/၂၀၀၅ တွင် ယခုအချင်းဖြစ်မြေကွက်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ တစ်ပါတည်းအရေးဆို နိုင်ပါလျက် ချန်လှပ်ထားခဲ့သည်ဟု ပေါ်ပေါက်နေကြောင်း၊ ထိုသို့ ချန်လှပ်ခဲ့သည့်အတွက် နောက်ထပ် တရားစွဲဆိုခြင်းမပြုရန် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၊ နည်း ၂ အရ ပိတ်ပင်ထားပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ အမိန့် ၂၊ နည်း ၂(၃) အရလည်း တရားစွဲရန်အကြောင်းတစ်ရပ်တည်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ သက်သာခွင့် အားလုံးကိုဖြစ်စေ၊ အချို့အဝက်ကိုဖြစ်စေ တရားစွဲဆိုနိုင်သော်လည်း တရားရုံး၏ခွင့်ပြုချက်မရဘဲ အဆိုပါသက်သာခွင့်အားလုံးအတွက် နောက်ထပ်တရားစွဲဆိုခြင်းမပြုနိုင်ကြောင်းသုံးသပ်လျက် အမိန့် ၇၊ နည်း ၁၁ (က) အရ တရားလို၏ အဆိုလွှာကို ပယ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

၂၀၁၀
 ဒေါ်အေးအေးဟန်
 (၎င်း၏အထွေထွေ
 ကိုယ်စားလှယ်စာ
 ရသူ
 ဒေါ်စန်းစန်းဟန်)
 နှင့်
 ဦးမျိုးအောင်

၂၀၁၀
ဒေါ်အေးအေးဟန်
(၎င်း၏အထွေထွေ
ကိုယ်စားလှယ်စာ
ရသူ
ဒေါ်စန်းစန်းဟန်)
နှင့်
ဦးမျိုးအောင်

အယူခံတရားလို၏ရှေ့နေက အယူခံတရားပြိုင်ဘက်မှ ရည်ညွှန်းချေပခဲ့သည့် မန္တလေးတိုင်းတရားရုံးတရားမကြီးမှု အမှတ် ၁၆၉/၂၀၀၅ တွင် အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းမှာ မန္တလေးမြို့၊ အောင်မြေသာစံမြို့နယ်၊ မင်းတဲအိကင်းရပ်၊ အကွက်အမှတ် (၄၁၅-န/၁)၊ ဦးပိုင်အမှတ် (၁) ဂရန်မြေဖြစ်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ယခုအမှုနှင့်အချင်းဖြစ်မြေကွက်များမတူညီဘဲ သီးခြားစီဖြစ်ကြောင်း၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၆၉/၂၀၀၅ တွင် အချင်းဖြစ်ဦးပိုင် (၁) မြေကွက်ကို ၂၀၀၂ ခုနှစ်မှစ၍ မတရားရယူခဲ့သဖြင့် တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်းသည် ၂၀၀၂ ခုနှစ်တွင်ပေါ်ပေါက်သည်ဟု အဆိုပြုစွဲဆိုခဲ့ပြီး အဆိုပါမြေကွက်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ တရားလိုရထိုက်သောသက်သာခွင့်အားလုံးကို တရားစွဲဆိုခဲ့ပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ ယခုအမှု၏အချင်းဖြစ် ဦးပိုင် (၃-ဃ) ဂရန်မြေကို တရားပြိုင်က ၂၀၀၁ ခုနှစ်မှစ၍ မတရားရယူခဲ့သဖြင့် တရားစွဲရန်အကြောင်းသည် ၂၀၀၁ ခုနှစ်မှစ၍ပေါ်ပေါက်သည်ဟုအဆိုပြုခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ မတူညီသောအချင်းဖြစ်အကြောင်းအရာများနှင့် သီးခြားဖြစ်သော မရွှေ့မပြောင်းနိုင်သည့်မြေကွက် ၂ ကွက် သို့မဟုတ် မြေကွက်များအနက် ပထမအမှုတွင် မြေကွက်အချို့ကို လက်ရောက်ရလိုကြောင်း တရားစွဲဆိုခဲ့ရုံမျှဖြင့် ကျန်သောဦးပိုင်မတူညီ၊ ပေါ်ပေါက်သည့် အကြောင်းခြင်းရာမတူညီသည့် မြေကွက်ကို ထပ်မံ၍ လက်ရောက်ရလိုကြောင်း စွဲဆိုခွင့်မရှိဟု အမိန့် ၂ နည်း ၂ အရ တားမြစ်ပိတ်ပင်ခြင်းမရှိကြောင်း၊ အမိန့် ၂ နည်း ၂ က ခြားနားသော တရားစွဲဆိုနိုင်ရန်အကြောင်းအပေါ် အခြေခံကာ စွဲဆိုသောအမှုကို ပိတ်ပင်ခြင်းမပြုကြောင်း ဦးဖိုးကဲ နှင့် ဦးကိုသိန်း အမှု^(၁) တွင် ညွှန်ပြဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြောင်း၊ ယခုကိစ္စတွင်လည်း အချင်းဖြစ်မြေကွက်

(၁) အေ အိုင် အာ၊ ၁၉၃၆၊ ရန်ကုန်၊ စာ- ၁၆၇

များ တူညီခြင်းမရှိသည့်အပြင် အချင်းဖြစ်အကြောင်းအရာ
ပေါ်ပေါက်ပုံ ချင်းလည်းတူညီမှုမရှိသဖြင့် ဤအမှုစွဲဆိုခြင်းကို အမိန့်
၂ နည်း ၂ နှင့် နည်း ၂ (၃) တို့အရ ပိတ်ပင်မှုမရှိကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍
မူလရုံးက အဆိုလွှာပယ်ခဲ့ခြင်းမှာ မှားယွင်းနေသဖြင့် အယူခံမှုကို
ခွင့်ပြုပြီး မူလမှုကိုဆက်လက်ဆောင်ရွက်စေသင့်ကြောင်း လျှောက်လဲ
တင်ပြသည်။

အယူခံတရားပြိုင်၏ရှေ့နေက တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့်
၂ နည်း ၂ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များက ပိတ်ပင်ခြင်းပြု မပြုနှင့်စပ်လျဉ်း၍
အချင်းဖြစ် ပစ္စည်းတူညီမှုရှိ မရှိမှာ အဓိကမဟုတ်ကြောင်း၊ တရားစွဲရန်
အကြောင်းတူ မတူသာ ပဓာနဖြစ်ကြောင်း၊ နောက်စွဲဆိုသောအမှုနှင့်
ယခင်စွဲဆိုသောအမှုတို့တွင် တောင်းဆိုသော သက်သာခွင့်တွင်
သီးခြားပစ္စည်းဖြစ်စေကာမူ တိုင်တန်းသော အကြောင်းခြင်းရာများ
တူညီလျှင် တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်း တစ်ရပ်တည်းသာရှိသည်ဟု
ဆိုရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၆၉/၂၀၀၅ တွင်
တရားစွဲသောအကြောင်းနှင့် ယခုတရားမကြီးမှုအမှတ် ၄၇၉/၂၀၀၉
တွင် စွဲဆိုသောအကြောင်းတို့မှာ သီးခြားစီဖြစ်သော ကွဲပြားသော
အကြောင်းအပေါ် အခြေခံ၍ စွဲဆိုခြင်းမဟုတ်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်
လျက်ရှိကြောင်း၊ ယခုအမှုတွင် စွဲဆိုထားသောမြေကွက်များကို
ယခင်တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၆၉/၂၀၀၅ တွင် တစ်ပါတည်းအရေးဆို
ပိုင်ခွင့်ရှိပါလျက် ချန်လှပ်ထား၍ အမိန့် ၂ နည်း ၂ အရ နောက်ထပ်
စွဲဆိုခြင်းကို ပိတ်ပင်ကြောင်း၊ မူလရုံးက အမိန့် ၂ နည်း ၂ နှင့် နည်း
၂ (၃) တို့အရ နောက်ထပ်စွဲဆိုခြင်းကို ပိတ်ပင်သည်ဟု ဆုံးဖြတ်သဖြင့်
အဆိုလွှာကို ပလပ်ရန်ဖြစ်ပါလျက် အမိန့် ၇ နည်း ၁၁ (က) အရ
ပယ်ခဲ့ခြင်းမှာ လွဲမှားနေကြောင်း၊ သို့သော်လည်း အဆိုလွှာကို
ပယ်သည့်အမိန့်ချမှတ်ခဲ့ခြင်းမှာမူ မှန်ကန်လျက်ရှိသဖြင့် ဤအယူခံမှု

ဒေါ်အေးအေးဟန်
(၎င်း၏အထွေထွေ
ကိုယ်စားလှယ်စာ
ရသူ
ဒေါ်စန်းစန်းဟန်)
နှင့်
ဦးမျိုးအောင်

ကို ပလပ်သင့်ကြောင်း လျှောက်လဲ တင်ပြသည်။

ဤအယူခံမှုတွင် အယူခံတရားလို ဒေါ်အေးအေးဟန် (မူလ
မူတရားလို) စွဲဆိုသော မူလတရားမကြီးမှုအမှတ် ၄၇၉/၂၀၀၉ ပါ
တရားစွဲရန် အကြောင်းအရာများ၊ တစ်နည်းအားဖြင့် တရားလို၏
တောင်းဆိုပိုင်ခွင့်များသည် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၊ နည်း ၂
နှင့် နည်း ၂ (၃) တို့အရ ပိတ်ပင်ပြီးဖြစ် မဖြစ်ဆိုသည့် ပြဿနာကို
အဓိကစိစစ်ဆုံးဖြတ်ရန် ဖြစ်သည်။

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၁၃၊ နည်း ၁ အရ အယူခံ
တရားပြိုင် ဦးမျိုးအောင် (မူလမူတရားပြိုင်) မှ မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၊
တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၆၉/၂၀၀၅ ၏ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီ တာဝန်ခံ
မိတ္တူကို တင်သွင်းထားသည်။ ယင်းစီရင်ချက်အရ တရားလို
ဒေါ်အေးအေးဟန်သည် တရားပြိုင် ဦးမျိုးအောင်အပေါ် မန္တလေးမြို့၊
အောင်မြေသာစံမြို့နယ်၊ မင်းတဲအီကင်းရပ်၊ အကွက်အမှတ်
(၄၁၅-န/၁)၊ ဦးပိုင်အမှတ် (၁) (ယခင်အကွက်အမှတ် ၄၁၅/အန်၊
ဦးပိုင် ၂၀၅-ယ) ဝရန်မြေကွက်၏ ဝရန်စာချုပ်မူရင်းနှင့်တကွ
ယင်းမြေကွက် ပေါ်ရှိ အုတ်တံတိုင်းအစရှိသည့် အကာအရံနှင့်
အဆောက်အဦများကို ဖျက်သိမ်းဖယ်ရှားပြီး မြေကွက်ကိုလက်ရောက်
ပေးအပ်စေလိုမှု စွဲဆိုခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ တရားပြိုင်သည် ၂၀၀၂
ခုနှစ်မှစ၍ လက်ရောက်ယူထားကြောင်းသိရ၍ တရားစွဲဆိုခြင်း
ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

ယခု တရားမကြီးမှုအမှတ် ၄၇၉/၂၀၀၉ မှာ မန္တလေးမြို့၊
အောင်မြေသာစံမြို့နယ်၊ မင်းတဲအီကင်းရပ်၊ အကွက်အမှတ် (၇၈)
ဦးပိုင်အမှတ် (၃-ယ) ဝရန်မြေ၏ ဝရန်စာချုပ်မူရင်းနှင့်တကွ ယင်း
မြေကွက်ပေါ်ရှိ အုတ်တံတိုင်းအစရှိသည့် အကာအရံနှင့် အဆောက်
အဦများကို ဖျက်သိမ်းဖယ်ရှားပြီး မြေကွက်ကို လက်ရောက်ပေးအပ်

စေလို့မှု စွဲဆိုခြင်းဖြစ်ပြီး တရားပြိုင်သည် ၂၀၀၁ ခုနှစ်တွင် မတရား
လက်ရောက်ရယူခဲ့သဖြင့် တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်းပေါ်ပေါက်ခြင်း
ဖြစ်ကြောင်း အဆိုလွှာတွင် ဖော်ပြစွဲဆိုထားကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

ထို့ကြောင့် အယူခံတရားလိုက အယူခံတရားပြိုင်အပေါ် စွဲဆို
ခဲ့ပြီးဖြစ်သော တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၆၉/၂၀၀၅ နှင့် ယခုစွဲဆိုသော
တရားမကြီးမှုအမှတ် ၄၇၉/၂၀၀၉ တို့မှာ စွဲဆိုသည့်အမှုပုံစံ (Form
of Suit)၊ တစ်နည်းအားဖြင့် အမှုအမျိုးအစားချင်း တူညီမှုရှိသော်
လည်း အချင်းဖြစ်ပွားသည့် ဂရန်မြေကွက်များမှာ အကွက်၊ ဦးပိုင်
အမှတ်များမတူညီသော သီးခြားဂရန်မြေ ၂ ကွက်ဖြစ်ကြောင်း၊
တရားပြိုင်က မတရားလက်ရောက်ရယူထားသည်ဆိုသည့် အချိန်
ကာလများမှာလည်း မတူညီကြောင်း၊ သီးခြားအချိန်များ၌ သီးခြား
ကျူးကျော်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိရပေသည်။

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၊ နည်း ၂ အရဆိုလျှင်
တရားမမှုတိုင်းတွင် တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ တရားလို
တောင်းဆိုပိုင်ခွင့်ရှိသမျှ ထည့်သွင်းပါဝင်စေရမည်ဖြစ်သည်။ နည်း
၂ (၃) အရဆိုလျှင် တရားစွဲဆိုရန် အကြောင်းတစ်ရပ်တည်းနှင့်
စပ်လျဉ်း၍ တစ်ခုထက်ပိုသောသက်သာခွင့်များကို ရထိုက်ခွင့်ရှိသူ
သည် တရားရုံး၏ခွင့်ပြုချက်မရဘဲ သက်သာခွင့်အချို့အဝက်ကို
ချန်လှုပ်၊ စွန့်လွှတ်၍စွဲဆိုခဲ့လျှင် အဆိုပါချန်လှုပ်ခဲ့သော သက်သာခွင့်
တစ်ရပ်ရပ်ကို နောက်ထပ်တရားစွဲဆိုခြင်းမပြုရဟု ပိတ်ပင်ထားခြင်း
ဖြစ်သည်။

အမှုနှစ်မှုအတွက် တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်းသည် တစ်ခုတည်း
ဖြစ်ရန်အလို့ငှာ တောင်းဆိုသောအခွင့်အရေးကို တရားလိုအား ရစေ
သည့်အကြောင်းခြင်းရာများ တူညီရမည့်အပြင် တရားပြိုင်က
ထိုအခွင့်အရေးကို ထိပါးခြင်းသည် ဆောင်ရွက်မှုတစ်ရပ်တည်းမှ

၂၀၁၀
ဒေါ်အေးအေးဟန်
(၎င်း၏အထွေထွေ
ကိုယ်စားလှယ်စာ
ရသူ
ဒေါ်စန်းစန်းဟန်)
နှင့်
ဦးမျိုးအောင်

အနှစ်သာရအားဖြင့် ပေါ်ပေါက်ရမည်ဖြစ်သည်။ အေအိုင်အာ၊
၁၉၅၅၊ အလာဟာဘတ် ၆၆၁ ကို ရည်ညွှန်းသည်။

တရားလို၏မြေကွက် သီးခြားနေရာများတွင် သီးခြားအချိန်
များ၌ သီးခြားကျူးကျော်ခြင်းသည် ခြားနားသောတရားစွဲဆိုနိုင်ရန်
အကြောင်းများကို ပေါ်ပေါက်စေသည်ဟု အေအိုင်အာ၊ ၁၉၂၄၊
နဂ္ဂပူး၊ စာ- ၂၈၄ နှင့် အလာဟာဘတ် အတွဲ- ၆၊ စာ- ၆၁၆
တို့တွင် ထုံးပြုညွှန်ပြထားသည်။

သို့ဖြစ်ရာ ဤအမှုတွင် အယူခံတရားလိုကတောင်းဆိုသော
အခွင့်အရေးမှာ အကွက်အမှတ် (၇၈)၊ ဦးပိုင်အမှတ် (၃-ဃ) ဂရန်
မြေကွက်ဖြစ်ပြီး တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၆၉/၂၀၀၅ တွင် အယူခံ
တရားလိုကတောင်းဆိုခဲ့သော အခွင့်အရေးမှာ အကွက်အမှတ်
(၄၁၅/န/၁)၊ ဦးပိုင်အမှတ် (၁) ဂရန်မြေကွက်ဖြစ်သောကြောင့်
လည်းကောင်း၊ အယူခံတရားပြိုင်က ကျူးကျော်ရယူခဲ့သည့်ကာလ
များမှာလည်း ယခုအမှုတွင် ၂၀၀၁ ခုနှစ်ဟု အဆိုပြုထားခြင်းဖြစ်
ဖြစ်ပြီး ယခင်တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၆၉/၂၀၀၅ တွင် ၂၀၀၂ ခုနှစ်
ဖြစ်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်းတစ်ရပ်
တည်းဖြစ်သည်ဟု မဆိုနိုင်ချေ။ ထို့ပြင် အယူခံတရားပြိုင်က ထိုအခွင့်
အရေးကို ထိပါးသည့်အချိန်မှာလည်း တူညီခြင်းမရှိသောကြောင့်
တရားပြိုင်၏ဆောင်ရွက်မှုတစ်ရပ်တည်းမှ တရားစွဲရန်အကြောင်း
ပေါ်ပေါက်သည်ဟုလည်း ဆိုနိုင်မည်မဟုတ်ချေ။ ဤသို့ဆိုလျှင် ယခု
တရားမကြီးမှုအမှတ် ၄၇၉/၂၀၀၉ တွင် စွဲဆိုသည့် အယူခံတရားလို၏
တောင်းဆိုပိုင်ခွင့်ကို ယခင်တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၆၉/၂၀၀၅ တွင်
တစ်ပါတည်းတောင်းဆိုမှုမပြုခြင်းကြောင့် ဤအမှုစွဲဆိုခြင်းကို
တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၊ နည်း ၂ နှင့် နည်း ၂(၃) ပါပြဋ္ဌာန်း
ချက်များက ပိတ်ပင်ရန်အကြောင်းမရှိကြောင်း ကျွန်ုပ်သုံးသပ်ရသည်။

သို့အတွက် မူလရုံးက အယူခံတရားလိုအနေဖြင့် ယခင်အမှု
နှင့် ယခုအမှုတွင် သက်သေပြရန်တာဝန်ရှိပုံမှာတူညီသဖြင့် တရား
စွဲရန်အကြောင်းများကို အမှုတစ်မှုတည်းတွင် တစ်ပေါင်းတည်း စွဲဆို
ရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၆၉/၂၀၀၅ တွင် ယခု
အချင်းဖြစ်မြေကွက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ တစ်ပါတည်းအရေးဆိုနိုင်ပါလျက်
ချန်လှုပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ အမိန့် ၂ နည်း ၂ အရ ယခု
အမှုစွဲဆိုခြင်းကို ပိတ်ပင်ပြီးဖြစ်ကြောင်း ငြင်းချက်အမှတ် (၅) ဖြစ်သည့်
ပဏာမငြင်းချက်အပေါ်ဖြေဆို၍ အဆိုလွှာကိုပယ်ခဲ့ခြင်းမှာ မှန်ကန်
သည်ဟု မဆိုသာချေ။

အထက်ပါအကြောင်းများကြောင့် တရားလိုသည် မန္တလေး
တိုင်းတရားရုံး၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၆၉/၂၀၀၅ တွင် တစ်ပါတည်း
အရေးဆိုနိုင်ပါလျက် ချန်လှုပ်ထားခဲ့သည့်ပစ္စည်းဖြစ်၍ တရားမ
ကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂ နည်း ၂ နှင့် ၂ (၃) တို့အရ နောက်ထပ်
တရားစွဲဆိုခြင်းကို ပိတ်ပင်ထားပြီးဖြစ်သည်မှာ မမှန်ကြောင်း ပဏာမ
ငြင်းချက်အပေါ် ဆုံးဖြတ်သည်။

ထို့ကြောင့် ဤအယူခံမှုကို ခွင့်ပြုသည်။ မန္တလေးတိုင်းတရား
ရုံး၏ ငြင်းချက်အမှတ် (၅) ဖြစ်သည့် ပဏာမငြင်းချက်အပေါ်
ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည့် စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီတို့ကို ပယ်ဖျက်လိုက်သည်။
တိုင်းတရားရုံးသည် အယူခံတရားလို စွဲဆိုသောအမှုကို မူလအမှု
အမှတ်အတိုင်း ပြန်လည်ဖွင့်လှစ်၍ ကျန်ငြင်းချက်များကို ဥပဒေနှင့်
အညီ စစ်ဆေးစီရင်သွားရန် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၄၁၊ နည်း
၂၃ အရ ညွှန်ကြားလိုက်သည်။

ဤအယူခံတွင် အယူခံတရားလိုထမ်းဆောင်ထားသော
ရုံးခွန်ကို ပြန်အမ်းရန်အတွက် လိုအပ်သည့်သက်သေခံလက်မှတ်ကို
ထုတ်ပေးစေ။

၂၀၁၀
ဒေါ်အေးအေးဟန်
(၎င်း၏အထွေထွေ
ကိုယ်စားလှယ်စာ
ရသူ
ဒေါ်စန်းစန်းဟန်)
နှင့်
ဦးမျိုးအောင်

ဤအယူခံတွင် ကုန်ကျသော တရားစရိတ်များကို နောက်ဆုံး
တွင် အမှုရုံးနိမ့်သူက ကျခံစေရမည်။
ရှေ့နေခကျပ် ၅၀၀/- သတ်မှတ်သည်။